

אין טעם לטייח!

אין טעם לטייח: יש פילוג בשל"י.
זוהי עובדה עצובה, אך בכל זאת — עובדה. מוטב להתייבב מול המציאות. ולשקול את צעדי של מחנה השלום להבא. הפילוג לשל"י נגרם בשל ביטויים חריפים, שהפיה חבר אחד של של"י ברעהו, וזה הפך האמת היא שההתבטאויות החריפות שיקפו הכדיייתפיות עמוקים, שניו את של"י כימטפ מיום היווסדה, ואשר המציאות הלאומית החריפה אותם.

השאלה שביסוד המחלוקת היתה: האם צריך מחנה השלום להתמקם בשולי ה"קונסנזוס הלאומי", או שהוא חייב להיאבק ללא-רתיעה, ולהציג מדיניות אלטרנטיבית. בעיקר בנושא הפלסטיני — שהוא לב הסיכסוך הישראלי-ערבי, ואשר ממנו נגזרות הבעיות בתחומי החברה, הכלכלה, החינוך ובעצם כל תחום חשוב. והדרכים נפרדות.

אפשר להיפרד באווירה עניינית, ותוך דיון הוגן על הבעיות הנלוות לכך, ואפשר להיפרד באווירה עכורה, תוך הטלת רפש כוולת. מתוך הבנה בוגרת כי הפילוג הוא בגדר עובדה, אנו חותרים לדרך הראשונה, ומקווים כי דרך זו תתקבל גם על דעתם של שותפינו מאמש, ובניהלהפונתא שלנו כיום. אך נראה כי תיקוה זו אופטימית מדי: לאתרונה פורסמו בעיתונות מודעות, כביכול מטעם של"י ("הדמוקרטיה והמתחדשת"), הקוראות ל"התפקדות לקראת ועידה". עלינו להבהיר לחברי של"י וזאת דיה, כי מודעות אלה פורסמו על-ידי קבוצה אחת בלבד בתוך של"י, ואין הן בשום פנים על דעת התנועה כולה. קבוצה זו רשאית לפרסם מודעות ודכנס ועידות כאוות-נפשה, אך אין היא רשאית לנקוט מהלך של גניבת דעת ולדבר בשם התנועה כולה, בלא שהוסמכה לכך.

מחנה השלום ידע עיתות-מצוקה ומיבחנו קשים בעבר, הוא עתיד להתגבר במהרה גם על המיתון הנוכחי. אנו משוכנעים כי רוב חברי של"י ואוהדיה, וכוחות השלום האחרים, יהודים וערביים, שצמחו תוך כדי מילחמת-הלבנון האחרים, ורצים בצמיחתו של מחנה-השלום מגובש, מבחינה רעיונית ואירגונית, ויעשו כל מאמץ להצלחתה של משימה זו. שאין חשובה ממנה בעת הזאת.

- אורי אבנרי (יו"ר ההנהלה)
- שמואל אמיר (חבר המועצה)
- יוסי אמיתי (חבר המועצה)
- יעקוב ארנון (חבר ההנהלה)
- חיים ברעם (חבר ההנהלה)
- יעל לוטן (חברת הנשיאות וההנהלה)
- ישראל לפ (חבר המועצה)
- ד"ר יהודה מלצר
- עלי נפתלי (חבר הנשיאות)
- יהושע סובול
- בועז עברון
- מתי פלד (חבר ההנהלה)
- שלמה פרנקל (חבר ההנהלה)
- דני פתר (חבר המועצה)
- ואלדי צדק חגי-יחיה (חבר ההנהלה)
- ד"ר נעמי קיס (חברת ההנהלה)
- אדם קלר (דובר התנועה)

כנס חברי של"י ואוהדיה

יתקיים ביום ג', ה'12 באפריל 1983, בשעה 20.00, בבית הכונה, רחוב קדישר 48, תל-אביב.

על סדר היום:

הדרך לחידוש התנועה

לועדי עובדים
מבחר גדול
מתנות ש"י תמונות עם מסגרות
ארמון · אילת 47, ת"א, 65700, 657102 03

פורום

(המשך מעמוד 29)

אני מתלל שלא נגרר אחרי ה"חושך הזה ולא ניכחד בתוך ה"תהליך הזה.

האזהרות לא עזרו, הקול נש"אר מיותם בחלל אבוד. עתה מתחילות התוצאות לזעק בקול ובאלומות, ואנו נחרדים. זה לא צמח בן יום אחד. המטרות הצטברה והתפוצצות מתחילה. ולכן, כדברך מר אבנרי, לא טוב להתרגו, כי אם לנסות להבין מה קורה לנו היום, כשאנו ר"איים צלבי-קרקס וסיסמות, "אשכ"נאצים" על הקירות בשכונות רווחה. אמנם זוהי קיצוניות ש"איני מסכים לה, אבל יש להר דות שבאנו את הצרות בעצמנו על עצמנו, ואנו צריכים להיות מוכנים לשלם בעד כל המחדלים האלה, ולמצוא פיתרונות שאר לי הדור הבא יתפכח להבין את התהליכים האלה וימנע אותם בעתיד. אנו צריכים להיות מוכ"נים לשלם מחיר יקר בעד כל החטאים האלה עד שנלמד לכבד איש את רעהו, בכנות פשוטה, ולכבד את ההבדלים בין האחד לשני ובין עם לעם במרחב.

הקול שלי הוא רק אחד מבין רבים שנמלטו על נפשם בטרם ייכחדו בשחור המחשבת המר גבל של המימד האשכנזי. כן, ישנם הרבה "רבקה ממן" (יומן אישי, "העולם הזה" 2366) בי תוננו, אשר יכולת ההתבטאות שלהם נעצרה אירשם בנת-התכ"רה מפחד האשכנזים האיומים. עתה הכל יוצא מתוך הדחק הפנימי ומתפוצץ לעינינו ברעם אדיר. אך יש לתת את האוזן, לפתוח את הלב, ולשמוע את הקול הקורא מתוך השממה ה"שוממת בנפש מיטן קואבת ה"שוכנת בקרבי ואצל רבים אח"רי. הבה נסה לנסות למצוא תרופה שלמה לתחלואינו ה"שיים והרוחניים, בתוך היפ"ל ומחוצה לה. ואולי נתעורר ב"טרם יגיד שוב השוחט את דברו האיום, ובטרם נביא כלייה על כולנו, והיינו כלא היו.

רק עתה אני מעז להעלות מחשבות אלה על הכתב, כי אני תלוש ממציאות הישראלית ה"שחנית אשר אימיה להכחיד את גאוותי כאדם יחיד ובונה. אני אומר היום בביטחה: גליתי מרצון מתוך עמי כדי להציל את יישותי כולה, ולשמש בבוא היום כשארית הפליטה אשר תבנה את הבית הרביעי. לא רציתי לראות כיצד הדת העברית נכ"ד לה בידי בני בליעל המתקראים "רבנים", ואשר כמה מהם ממ"איים על בני העם הזה את הטוב והיפה בתרבות העתיקה הזו.

אם אנו בני הנביאים, נקום נא היום מהתרדמה, ונתחיל מ"בראשית בחוכמה ובתבונה, לע"שות את השלום בין אחד לשני, במור חיובי יותר. ולמצוא את השלום הפנימי האושי כדי ש"נוכל להקרין את השלום לכל המרחב שלנו.

הביקור שלי בארץ השאיר בי רגשות מעורבים, זעם עצור ר"וויות נפלאות בבת אחת. פג"שתי חילים מתוסכלים ושסו"עים בנפשם שהדיבר ניטל מתו"כס. נסיתי להבין את הנפש ה"ישראלית הכבולה בתוך הכלא של עצמה המתייסרת בין הטוב והרע. ונשמת בן עדות-המזרח עוד יותר מתבוססת בדמה, בין המתעשרים החדשים המדכאים רוב תרבותי, ולא נותנים לחלק את המשאבים של המרחב ב"שווה. וכתוצאה מכל זה, הניווני החברתי והעיוורוני הלאומי חוגג לשמחתו של השטן.

כדי לעזוב את הארץ הפעם, הוכרחת לשלם בנמל התעופה מס מילחמת-הלבנון 22 דולר, כמניין האותיות העבריות. מיל-

חמה שאני מתנגד לה בכל יישר"תי. כשאמרתי זאת לפקיד, הוא חיך ואמר לי שאם לא אשלם, הוא ישאיר אותי להירקב בארץ ולא אחזור לאמריקה. כן, כך נאמר לי על-ידי הפקיד החכם בישראל הנאורה של 1982.

המכאיב באמירת דברים אלה הוא שאני יודע היטב, שבה ב"שעה שהמילחמה הגרעינית מא"יימת להכחיד את המין האנו"שי, או שאיזה מטורף תורן יל"חץ על הכפתור הנוראי לחסל את כל מה שאנו מכירים היום כחיים עלי אדמות, בשעה הרת

אולי נתעורר בטרם יגיד שוב השוחט את דברו האיום

עם האחר. רק היחיד יכול ל"שנות את עצמו מתוך בחירה א"י שית מודעת. היחיד המתעורר בוחר את הדרך לשניו עצמי ל"טובה. ורק על-ידי שניו היחיד תבוא הרוחה לחברה. זוהי התשובה היחידה בתק"פה כה מטורפת שבה אנו חיים, ואנו מצויים לשמור על צלילות הדעת בכל מחיר. ואכן, דרוש אומץ עקבי כדי להישאר אדם הגון וישר לב בים של נוכלים למיניהם. זוהי אמנם דרך פשו"טה, אבל אני בטוח שנצליח לה"ע להשתנות, ובמיוחד לשנות את צורת החשיבה המאובנת שתוכ"נתנו בה על-ידי דור אנוכי ואפל ברוחו. על-ידי המהפכה הנפשית הזאת נוכל לכוון את החשיבה המאובנת ולרפא את כל הפצעים האישיים והחברתיים.

ועל-ידי שילוב הרצג של הלב וההגיון של הראש נבוא ליישם את הכבוד ההדדי והשלום ה"פנימי בחיים שלנו ונקרין את המעלות הטובות האלה לכל ה"בא במגע איתנו. ואל נא יידי יישמעו הדברים האלה כהטפת מוסר גרידא. לא צריך להיות גאון כדי לחוש שהמוסר האנושי היום ירוד בכל מקום, מרוב השחתת המידות הרגילה של חב"רה מנוונת לא רואים את שלה"בת האור באופק.

צורת החשיבה והיישום למע"שה של דרך חיים פשוטה ויש"רה תביא אותנו לכבד את העם השכן, ולתרום לקיום חיובי ר"הישרדות במזרח התיכון הלו"הט. על-ידי הרחבת ההבנה וה"מודעות האישית והציבורית שלנו נתרחק מהדרך האפילה של ה"אנוכיות הלאומית המעוררת אר"תנו ללא הכר, ונוכל לקיים את דברי הנביא לרכוש לנו לב חדש ורוח חדשה, ובעקבות חיובית נכחיד את כוחוץ השחור מקר"בנו, כי הגיעה השעה של הרצון הטוב להדריך אותנו לקראת עתיד טוב יותר לנו ולדורות ה"באים אחרינו.

בכל דור מגיעים מעטים להר"שים את פשטות ההוויה הזאת ומצליחים לגלות את הטוב וה"יפה בחיים. ועם הזמן נתקדם לקראת עתיד שהגאוניים שבנו טרם יוכלו לחלוט עליו. וכבני המזרח התיכון היפה, שמש ה"שנים עמד השלום היום, כדי שהדורות הבאים יוכלו לברך או"תנו ולא נימחה בקללתם. זוהי תפילתי, תפילת בן גולה מרצון החרד לקיום השלום בין אדם לחברו ובין עם לעם, ובין אח לאח בקירבנו. ואם שערי ההבנה והרצון הטוב עוד פתו"חים בתאי הווייתנו, אני פונה בקריאה חרישית מתוך הדממה, בשם הדעת והתבונה האנושית, המאוזנת, לאותו לב הנושם ר"הומה לצדק ולשלום לשרור ב"יניו היום ותמיד. כי פנינו ובלבבנו דבר השלום לעשותו.